

противоположена до най-крайни-ты подробности.

Въздушно-то същество откръвва на чисто единъ безкраенъ оризонтъ; тънкий му слухъ усънява сички-ты звукове, сички-ти пѣнія; гласъ-ть му гы произвожда: ако клюпка-та (тага) му е твърда, ако перушила-та, коя то го обвива може да го заварди отъ студа на высоки-ты мѣста, кои-то посѣщава; въ крака си угажда едно съвършено осязаніе и твърдѣ дѣликатно. Въспрѣма сичкъ-тѣ сладость на любовь-тѣ отеческъ и брачнъ, и си испытава сички-ты дѣлжности дѣрзостио: бр кове-ти защищавать дѣца-та си. Сѣдалища-та имъ сѫ направени съ едно художество за сливаніе; кога доде врѣмя-то имъ, тїи работятъ задружно и безъ лѣнность: додѣ майка-та мѣти ейца-та си съ една чудесна постостоянность, башата, кои то, отъ любовникъ станжалъ е чадолюбивъ баща развеселява чрѣзъ пѣсни-ты си душевны-ты тѣготи на своите другаркъ. Въ само то робство, птиче-то ся научава на господаря си, покорява му ся и извършва, подъ неговы-ты заповѣди дѣла най-искусни и най-деликатни; ходи на ловъ като кучето и дохожда на гласа му отъ най высокия въздухъ, подражава и само-то нарѣчие на господаря си, та за това трудно може да рече нѣкой какъ птиче-то нѣма разумъ и разсажданіе.

Житель-ть на води-ты напротивъ не приближава до человѣка, нѣма никакво нарѣчие, никакъвъ обыч не разбира что ще ся каже баща, или майка, нито може си направи кое-годѣ прибѣжище: кога падне въ опасность бѣрза да ся скрые въ морски-ты стрѣмнины, или ся впуска въ дѣлбочини-ты на води-тѣ; прѣминува единъ мѣлчаливъ животъ и тихъ; само-то